

בבית המשפט העליון**רע"פ 2002/20**

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יוסי נחמיאס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו **ב-עתפ"ב 35764-04-19** מיום 29.2.2020 שניתן על ידי כב' השופט א' הימן

בשם המבקש: עו"ד עברי ישעיהו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) **בעתפ"ב 35764-04-19** מיום 29.1.2020, שבו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בגבעתיים (השופט ש' איזקסון) בבע"א-26071-18 מיום 14.3.2019, שבה נדחתה בקשת המבקש להארכת מועד ביצוע צו הריסה שיפוטי שהוצא בעניינו.

יצוין כי בטרם הגשת בקשה זו פנה המבקש לבית משפט זה ועתר נגד החלטת בית המשפט המחוזי שלא לעכב את מועד ביצוע פסק דינו. **בע"פ 1129/20** נחמיאס נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה גבעתיים (23.2.2020) דחיתי את פניית המבקש.

השתלשלות ההליכים בעניין מפורטת שם, ובקצרה ייאמר כי מדובר בחריגות בנייה שהמבקש הקים בביתו לפני שנים רבות, בהליכי אכיפה ותיקים ובכך שניסיונו להסדיר את הבנייה והשגותיו על הליכי האכיפה נדחו.

"צו ההריסה שבמוקד הערעור ניתן לפני למעלה מ-25 (!) שנה. המערער נמנע מלהסדיר את חריגות הבנייה במשך כמעט 20 שנה, וניסיונו כשל בערכאות התכנון. אומנם תלויה עתירה מנהלית בעניין, אולם גם אם זו תתקבל, דומה כי היתר בנייה לא יינתן בקרוב

הטענה לשיקולים זרים בקשר לצו – בלי להכריע בה לגופה – והנסיבות האישיות של המערער, אשר אכן מכמירות לב, עומדות מהצד השני, אולם בסופו של דבר אינן שקולות כנגד הצורך לבצע סופסוף את צו ההריסה".

2. בבקשה דנן שב המבקש על טענותיו בערכאות הקודמות ובפנייתו הקודמת לפניי ועותר שוב להארכת צו ההריסה השיפוטי שהוצא בעניינו.

בפרט נטען כי יש להתחשב בכך שהעיכוב בהשגת היתר על ידי המבקש נבע מהתנהלות המשיבה ואף מ"שיקולים זרים" ששקלה לשיטתו; ובנסיבות האישיות של המבקש, לרבות מצבו הבריאותי הרעוע ומצבו הכלכלי הקשה, כעולה מהמסמכים שצורפו לבקשתו.

לטענת המבקש, הבקשה דנן מעלה סוגיה עקרונית שעניינה בין היתר בהגדרת המונח "היתר בהישג יד" כאשר עיכוב בהשגת היתר נבע "מהתנהלות פסולה" של רשות ציבורית, וזו מצדיקה מתן רשות ערעור לבית משפט זה.

3. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

4. הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

חרף ניסיון המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, טענותיו – אשר נדונו ונדחו בערכאות קודמות – ממוקדות בנסיבות האישיות ובנסיבות עניינו הפרטי, ואינן מעוררות שאלה משפטית עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור.

בהקשר זה יצוין כי טענות המבקש בדבר התנהלות "פסולה" של הרשויות לא התקבלו בערכאות הקודמות, ועל כן אין מקום לדון בסוגיה העקרונית, לשיטתו, הנזכרת בבקשה.

כמו כן, לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק העשויים להצדיק מתן רשות ערעור, ונדמה שאף המבקש אינו טוען לכך.

5. למעלה מן הצורך, אעיר, כי ההליך דנן נועד להשיג תוצאה זהה לזו שנתבקשה בפנייתו הקודמת של המבקש אשר דחיתי כאמור: עיכוב מועד ביצוע צו ההריסה השיפוטי.

מאחר שאין הבדל של ממש בין טיעוני המבקש בשני ההליכים, השיקולים והטעמים העומדים ביסוד דחיית פנייתו הקודמת, ואשר מצוטטים לעיל, תומכים אף בדחיית הבקשה דנן.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב באדר התש"ף (18.3.2020).

י' אלרון

ש ו פ ט